

samlede statslige kvote, der er på området, forventes at blive udnyttet i år, samtidig med at mange går forgæves med deres uddannelsessønske. Det er et paradoks, og det er fuldstændig urimeligt; det er en situation, vi ikke kan affinde os med. Paradokset må fjernes så hurtigt som muligt gennem en grundlæggende revision af regelsættet; ellers dør endnu flere skoler, og vigtige uddannelsesmuligheder forsvinder.

Og daghøjskolerne må samtidig optages på positivlisten over muligheder for selvvalgt uddannelse i dagpengeperioden. Der er ikke nogen mening i, at folk skal gå arbejdsløse i et langt, langt stykke tid, før man kan komme i gang med et uddannelsesforløb. Jo tidligere, vi gør indsatsen, og jo mere målrettet, vi gør indsatsen på noget, som den enkelte ledige selv tror på, selv er motiveret for, jo større succes får vi.

Egentlig er der ikke nogen overraskende ting i det her. Vi ved jo godt alle sammen, at selv for folk, der ikke er ledige og ikke gjort til numre i et system, er det selvfølgelig sådan, at hvis man kommer i gang med en uddannelse, man selv har valgt, fordi man er motiveret for det, man har lyst til det, det er noget, der fanger én, ja, så er der også meget større chance for, at man bliver god og ender med at kunne få et arbejde inden for det, man uddanner sig til.

Er man derimod sendt hen til en uddannelse, som man bare er blevet proppet hen på uden selv at have lyst til det, ja, så er der stor risiko for, at man bliver ringe, ikke får særlig meget ud af det, fordi man ikke er motiveret for at kaste sig over det, og så får man måske heller ikke engang arbejde i den anden ende. Så derfor er det helt oplagt for os at lægge meget mere vægt på den enkeltes egen motivation.

De problemer, vi kender på daghøjskolerne, findes også på andre felter, f.eks. inden for voksenaluddannelsescentrene.

Det er også vigtigt at øge indsatsen over for de mennesker, der har været så uheldige i livet, at de er røget helt ud af banen i samfundet. Jeg tænker på gadebørn, hjemløse og mennesker med massive misbrugsproblemer. For hver større gruppe, der er udstødt af det danske samfund, må der udarbejdes nogle konkrete nationale handlingsplaner for at løse problemerne.

Der er brug for en forstærket indsats imod diskrimination og for en bedre integration gennem etnisk ligestilling på arbejdsmarkedet.

Velfærd for alle betyder også, at vi må have lukket de huller, der eksisterer i det sociale sikkerhedsnet. Det kan f.eks. være mennesker, som er for syge til at gå på arbejde, for langvarigt syge til at få sygedagpenge og for lidt syge til at få tilkendt en førtidspension. De risikerer i dag at falde i et forsørgelsesmæssigt hul, og det kan vi selvfølgelig ikke have. Vi må have kortlagt de problemer, der er i det sociale sikkerhedsnet, og have lappet dér, hvor der skal lappning til.

SF deltager i øjeblikket i en lang række af forhandlingsmøder om et nyt og bedre førtidspensionssystem, og det forventer vi os meget af. Vi tror, det bliver en reform, der både giver bedre retssikkerhed og gennemskuelighed og også bedre muligheder for at udnytte den enkeltes muligheder, så de, der ønsker det, kan blive ved med at deltage aktivt i samfunds- og arbejdslivet i det omfang, de nu magter.

Reformen kommer efter alt at dømme kun til at gælde for nye førtidspensionister, og derfor er der et hængeparti for at skabe nogle forbedringer også for dem, der er på førtidspension i dag. Og dér ønsker vi at få løftet indkomsten for dem, der i dag må leve på den laveste sats.

På ældreområdet har der i de seneste år vist sig en række problemer med kvaliteten i omsorgen for dem, der er helt afhængige af samfundets hjælp. Hjemmehjælpen er tit blevet kritiseret, og på det seneste er også kvaliteten på landets plejehjem føjet til med mange eksempler på omsorgssvigt, og det kan vi simpelt hen ikke være bekendt i så rigt et samfund som det danske. Vi må sørge for at få ansat de mennesker, der skal til for at få løftet opgaverne forsvaret.

Samtidig ønsker SF en større åbenhed og demokratisering. Vi foreslår, at repræsentanter for de pårørende og de ansatte indgår i en bestyrelse på det enkelte plejehjem, så man i samarbejde med ledelsen kan få skabt gode og vel fungerende plejehjem til gavn for alle parter. Samtidig er der også et klart behov for at få bygget nogle flere plejehjem og ældreboliger. Det er simpelt hen helt uholdbart, at man skal vente i årevis på at få en egnet ældrebolig.

Når det gælder de økonomiske forhold for ældre, har SF sat fokus på de økonomisk dårligst stillede, og her vil vi i forhandlingerne stille krav om forbedringer, bl.a. gennem ændring af de medicintilskudsregler, som har været et hårdt slag for mange ældre med helt små indkomster.